

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Циганенко Олександр Петрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, 6, 8, 19, 55, 64, 129 Конституції України частину четверту статті 263, частину першу статтю 353, пункт 4 частини п'ятої статті 357 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – Кодекс).

Згідно з частиною четвертою статті 263 Кодексу *„при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування відповідних норм права, викладені в постановках Верховного Суду“*.

Частиною першою статті 353 Кодексу визначено *вичерпний перелік ухвал суду першої інстанції, які окремо від рішення суду можуть бути оскаржені в апеляційному порядку*.

Відповідно до пункту 4 частини п'ятої статті 357 Кодексу *„апеляційна скарга не приймається до розгляду і повертається судом апеляційної інстанції також, якщо ...скаргу подано на ухвалу, що не підлягає оскарженню окремо від рішення суду“*.

Заявник твердить, що приписами частини першої статті 353, пункту 4 частини п'ятої статті 357 Кодексу *„скасовано право громадянина звертатись по судовий захист своїх конституційних прав на підставі Конституції України“*; а також заявляє про *„порушення конституційних прав громадянина“*, порушення його конституційних прав на *„апеляційне оскарження, на належний, законний суд“*.